

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE
(druhý senát)
20. ledna 2016

Věc F-61/15

Alessandro Proia
v.
Evropská komise

„Veřejná služba — Smluvní zaměstnanec — Odměňování — Příspěvek za práci v zahraničí — Podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu — Místo obvyklého bydliště před nástupem do zaměstnání — Období studia následované stáží a po sobě jdoucími pracovními smlouvami ve státě místa zaměstnání — Předpokládaná vůle dotčeného zaměstnance přemístit trvalé středisko zájmů od počátku studia do státu místa zaměstnání — Neexistence“

Předmět: Žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, jenž je použitelný na Smlouvu o ESAE na základě jejího článku 106a, kterou se A. Proia domáhá zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 25. září 2014, kterým bylo odmítnuto mu přiznat příspěvek za práci v zahraničí podle čl. 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“).

Rozhodnutí: Evropské komise ze dne 25. září 2014, kterým bylo odmítnuto přiznat A. Proiovi příspěvek za práci v zahraničí podle čl. 4 odst. 1 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie, se zrušuje. Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené A. Proiou.

Shrnutí

*1. Úředníci — Odměňování — Příspěvek za práci v zahraničí — Podmínky přiznání — Neexistence obvyklého bydliště nebo hlavního povolání v členském státě místa zaměstnání v posuzovaném období — Pojem obvyklé bydliště — Sporadická krátkodobá nepřítomnost v uvedeném státě — Okolnost, která nemá vliv na obvyklost bydliště
[Služební řád úředníků, příloha VII, čl. 4 odst. 1 písm. a)]*

*2. Úředníci — Odměňování — Příspěvek za práci v zahraničí — Podmínky přiznání — Neexistence obvyklého bydliště nebo hlavního povolání v členském státě zaměstnání v posuzovaném období — Období univerzitního studia ve státě místa zaměstnání následované obdobím stáže nebo zaměstnání v tomtéž státě — Vůle dotyčné osoby přemístit po dobu studia trvalé středisko svých zájmů do uvedeného státu — Posouzení a posteriori ve světle skutečností a okolností v období stáže nebo zaměstnání — Vyloučení
[Služební řád úředníků, příloha VII, čl. 4 odst. 1 písm. a)]*

1. Článek 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu musí být vykládán tak, že se za kritérium pro přiznání příspěvku za práci v zahraničí považuje obvyklé bydliště dotyčného úředníka nebo zaměstnance před jeho nástupem do zaměstnání. V tomto ohledu je obvyklým bydlištěm místo, které si dotyčný úředník nebo zaměstnanec stanovil jako trvalé nebo obvyklé středisko svých zájmů s úmyslem přiznat tomuto místu stálou povahu, přičemž pro účely určení obvyklého bydliště je třeba zohlednit veškeré skutkové okolnosti zakládající toto bydliště, zejména skutečné bydliště dotyčné osoby. Dotyčný úředník nebo zaměstnanec ztrácí nárok na příspěvek za práci v zahraničí pouze tehdy, pokud měl obvyklé bydliště nebo vykonával své hlavní povolání v zemi zaměstnání po celé posuzované období, přičemž sporadickou a krátkodobou nepřítomnost v zemi výkonu zaměstnání nelze považovat za dostačující k tomu, aby bydliště žalobce ve státě výkonu zaměstnání ztratilo povahu obvyklého bydliště.

(viz body 44 a 45)

Odkazy:

Soud pro veřejnou službu: rozsudky ze dne 9. března 2010, Cvetanova v. Komise, F-33/09, EU:F:2010:18, bod 39; ze dne 15. března 2011, Mioni v. Komise, F-28/10, EU:F:2011:23, bod 22, a ze dne 18. června 2015, Pondichie v. Komise, F-50/14, EU:F:2015:62, body 34 a 35 a citovaná judikatura

2. Z pouhého pobytu v zemi za účelem dokončení univerzitního studia, jež je již pojmově dočasné, nelze dovést vůli dotyčné osoby přemístit trvalé středisko svých zájmů do této země. Není však vyloučeno, že by studentský pobyt mohl představovat obvyklé bydliště v uvedené zemi za podmínky, že se při zohlednění dalších relevantních skutečností prokáže existence trvalých sociálních a profesních vazeb dotyčné osoby s danou zemí.

V případě studia následovaného stáží nebo zaměstnáním v témže státě může tedy trvalá přítomnost dotyčné osoby v daném státě založit domněnku, i když vyvratitelnou, o existenci vůle přemístit trvalé nebo obvyklé středisko jejích zájmů, a tedy její obvyklé bydliště do tohoto státu.

Nicméně vůli dotyčné osoby přemístit trvalé středisko jejích zájmů do uvedené země po dobu studia nelze posuzovat *a posteriori*, s ohledem na skutečnosti a okolnosti, které vyvstaly po ukončení uvedené doby studia. Takový přístup by totiž vedl k nezohlednění skutkových okolností charakterizujících situaci dotyčné osoby přímo v době studia. Tudíž skutečnost, že dotyčná osoba měla po dobu stáže nebo zaměstnání obvyklé bydliště ve státě, na jehož území se nachází místo zaměstnání, nijak neumožňuje zpětně učinit závěr, že tam přesunula trvalé středisko svých zájmů již v době studia.

(viz body 49, 50 a 61)

Odkazy:

Soud pro veřejnou službu: rozsudky ze dne 4. prosince 2008, Blais v. ECB, F-6/08, EU:F:2008:160, bod 90; ze dne 9. března 2010, Cvetanova v. Komise, F-33/09, EU:F:2010:18, bod 45; ze dne 15. března 2011, Mioni v. Komise, F-28/10, EU:F:2011:23, body 31 a 32, a ze dne 18. června 2015, Pondichie v. Komise, F-50/14, EU:F:2015:62, bod 39